

ਟੀਚਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ

ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 'ਬੋਲਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।' 'ਇਹ ਤੈਰਨਾ ਸਿੱਖਣ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਦੀ ਹੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹੱਥ ਪੈਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚੱਲਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।' ਕਈ ਵਾਰ ਆਗੂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕੁਝ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖਦੇ ਹਨ: ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਉਹ 'ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਮਾਰਨ ਲੱਗ ਪੈਣ' ਤਾਂ ਕੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਹਾਲੀਵੁਡ ਦੇ ਅਯਾਲੀ ਵਾਂਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 'ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਗਿਆ।' ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਗੂ 'ਹਰ ਪਾਸੇ ਜਾਣ' ਅਤੇ, ਰੁੱਝੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾ ਹੋਣ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇ। 'ਦਿਸ਼ਾਹੀਨ' ਲਹਿਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਬਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਲਾਵਾਂ ਵਿਚ, ਟੀਚਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਆਗੂਆਂ ਲਈ ਟੀਚਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਏ ਟੀਚਿਆਂ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਬਾਰੇ ਟੀਚਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਬਾਰੇ ਟੀਚਿਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਇਹ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਟੀਚਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ? ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਸੁਝਾਵਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ।

ਟੀਚੇ ਦੁਆ ਨਾਲ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ

ਟੀਚਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਦੁਆ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਕਾਰਣਾਂ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਨਾ ਤਾਂ ਆਗੂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ। ਜ਼ਬੂਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ 'ਜੇ ਕਰ ਯਹੋਵਾਹ ਹੀ ਘਰ ਨਾ ਬਣਾਵੇ, ਤਾਂ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਵਿਅਰਥ ਹੈ' (ਜ਼ਬੂਰ 127:1)। ਦੂਜਾ, ਬੁੱਧ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, 'ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਦਾ ਘਾਟਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗੇ ਜਿਹੜਾ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬਿਨਾ ਉਲਾਂਭੇ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ' (ਯਾਕੂਬ 1:5)। ਤੀਜਾ, ਖੁਦਾ ਵਾਢੀ ਲਈ ਵਾਢੇ ਘੱਲਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 9:37, 38)

ਅਤੇ ਫ਼ਸਲ ਵੀ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:6)। ਚੌਥਾ, ਖ਼ੁਦਾ ਦੁਆਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 5:14, 15)।

ਟੀਚੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹੋਣ

ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਮਕਸਦ ਗੁਆਚੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ (ਖ਼ੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਨਾਉਣਾ), ਬਚਾਏ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਕੇ ਰੱਖਣਾ (ਸਿੱਖਿਆ), ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ (ਪਰੋਪਕਾਰ), ਅਤੇ ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਭੇਂਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ (ਬੰਦਗੀ) ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਟੀਚਾ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਮੰਡਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ।

ਟੀਚਾ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਤੈਅ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਟੀਚੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਾ ਤੈਅ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਐਲਡਰਾਂ, ਡੀਕਨਾਂ, ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ, ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਲੈਣ ਨਾਲ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੀਚਿਆਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸਾਫ਼ ਹੈ: ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਟੀਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜੋਸ਼ ਭਰਨ ਬਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਬਰ ਉਨ੍ਹਾਂ “ਐਲਡਰਾਂ ਦੇ” ਜਾਂ “ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੇ” ਟੀਚੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ “ਆਪਣਾ ਟੀਚਾ” ਮੰਨਣ।

ਆਗੂਆਂ ਬਾਰੇ ਟੀਚਾ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਸਭ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਟੀਚਾ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖ਼ਾਬ, ਆਸਾਂ, ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਉਮੀਦਾਂ “ਦਿਮਾਗੀ ਫ਼ਤੂਰ ਵਾਲੇ ਸੈਸ਼ਨ” ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਭ ਲੋਕ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਅਲੋਚਨਾ ਦੇ ਡਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਫਿਰ, ਟੀਚਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਆਸਾਂ ਅਤੇ ਸੁਫਨਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਅਸਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੋਵੇ। ਟੀਚੇ ਦੇ ਹਰ ਚਰਣ ਵਿਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰ ਭਾਗ ਲੈਣ।

ਟੀਚੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ

ਟੀਚਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਸਭ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ, ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਵਕਤ ਕਲੀਸੀਆ ਕੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਆਪਣਾ ਵਜੂਦ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖ਼ੁਸ਼ ਕਰਨ ਬਾਰੇ, ਬੰਦਗੀ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣਾ ਟੀਚਾ ਰੱਖੇ। ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮੁੱਖ ਟੀਚੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ।

ਟੀਚੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਣ

ਟੀਚਿਆਂ ਨਾਲ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਰੂਹ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ

ਮੰਡਲੀ ਬਾਰੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ‘‘ਹਰ ਹਾਲ ਵਿਚ ਤਰੱਕੀ’’ ਕਰਨ ਦਾ ਟੀਚਾ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕਿਸੇ ਕਲੀਸੀਆ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਇਜ਼ ਟੀਚਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ, ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਟੀਚੇ ਜੋ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਣ ਇਵੇਂ ਹਨ:

1. ਜਨਤਕ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ, ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਹਰ ਸੰਭਵ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ।
2. ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਜਿਹੀ ਸੰਗਤੀ ਬਣਨਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਭ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ।
3. ਮਿਲ ਕੇ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੇਣਾ ਜੋ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲ ਸਕੇ।
4. ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੇਹਤਰੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬਣਿਆ ਰਹੇ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ, ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ, ਚੰਦਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਅਤੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਵਿਚ ਵਧੇ।
5. ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਬਾਰੇ ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੁਭਾਅ ਵਿਖਾਉਣਾ।
6. ਹੋਰਨਾਂ ਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ, ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਮਦਦ ਦੇਣਾ।
7. ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਟੀਚੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ।

ਹਰ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਦੁਆ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤਰਕਸੰਗਤ ਟੀਚਿਆਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਟੀਚੇ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਹੋਣ

ਕਿਸੇ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਵਿਚ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਵਸੀਲੇ, ਗੁਣ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਵਰਗੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੰਡਲੀਆਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਨਾਲ ਸੀਮਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਨਵੇਂ ਬਣ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੋਕ ਬਹੁਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਵਧਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ

ਚਾਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ, ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਮੁੱਖ ਟੀਚਾ ਮੁਕਤੀ ਹੈ (ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ)- ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ। ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਦਾ ਟੀਚਾ ਇਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜਾ, ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਟੀਚੇ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਕਿਵੇਂ ਵਧਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਪੰਜ, ਦਸ ਜਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਕਲੀਸੀਆ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਟੀਚੇ ਅੱਜ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਵਿਚ ਉਹ ਸਾਧਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਟੀਚੇ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਅਗਲੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ, ਇਕ ਸਾਲ, ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੰਨ ਲਉ ਇਕ ਮੰਡਲੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਭਵਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਟੀਚਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਟੀਚਾ ਨੂੰ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਖਾਸ ਚੰਦਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਚੌਥਾ, ਮਦਦਗਾਰ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟੀਚਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਟੀਚੇ ਕਿਵੇਂ ਪਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਟੀਚੇ ਕਿਵੇਂ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਇਹ "ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟੀਚੇ" ਉਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਉਦਾਹਰਣ ਬਾਰੇ ਮੰਡਲੀ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਟੀਚੇ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ:

1. ਉਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, ਚੰਦਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਭਾਵਾਂ ਕਰਨਾ।
2. ਚੰਦਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਰ ਤੋਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤੇ ਤਕ ਮੁਖਤਿਆਰੀ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ।
3. ਚੰਦਾ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੰਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਬੁਲਟਿਨ ਵਿਚ ਅੱਠ ਲੇਖ ਮਿਲਾਉਣਾ ਹੈ।
4. ਆਖਰੀ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਹਰ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਚੰਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ।
5. ਸਭ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਲੈਣ ਲਈ ਸਭਾਵਾਂ ਕਰਨੀਆਂ।
6. ਆਗੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗਣ ਲਈ ਆਖਣਾ।

ਇਹ ਟੀਚੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਾਰੇ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਮੰਡਲੀ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਸਿਲ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਸਿਲ ਕਰੇ, ਜੋ ਅਖੀਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣੇਗਾ।

ਟੀਚੇ ਮੰਡਲਯੋਗ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ

ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਹੋ ਸਕੇ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਟੀਚੇ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਦਦਗਾਰ ਟੀਚੇ ਸਾਫ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿਚ ਹੋਣ, ਭਾਵ ਉਹ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋਣ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਮੰਡਲੀ ਦਾ ਟੀਚਾ ‘‘ਮਸੀਹ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਬਣਾਉਣਾ’’ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਗੋਂ ਇਹ ‘‘ਸਾਡੀਆਂ ਬੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਬੰਦੇ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਸੰਪਰਕ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਆਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੇਂ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਖਾਣੇ ਤੇ ਸੱਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਸਭ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਲਿਟਰੇਚਰ ਦੇਣਾ’’ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਗੂ ਇਹ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੰਡਲੀ ਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਟੀਚੇ ਪੂਰੇ ਕਰ ਲਏ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਜਾਣਨਾ ਕਿ ‘‘ਸਾਡਾ ਟੀਚਾ ਵਧਣਾ ਹੈ,’’ ‘‘ਸਾਡਾ ਟੀਚਾ ਮਸੀਹ ਵਰਗੇ ਬਣਨਾ ਹੈ,’’ ਜਾਂ ‘‘ਸਾਡਾ ਟੀਚਾ ਭਲਿਆਈ ਕਰਨਾ ਹੈ’’ ਨਾਕਾਮੀ ਅਤੇ ਨਾਉਮੀਦੀ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਹੀ ਹੈ।

ਟੀਚੇ ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਯੋਗ ਹੋਣ

ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਟੀਚੇ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਮਦਦਗਾਰ ਟੀਚੇ ਕਾਬੂ ਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਟੀਚੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਰਹਿ ਸਕਣ ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਨਾ ਹੋਣ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਇਕ ਸਾਲ ਵਿਚ ਵੀਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਦਾ ਟੀਚਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਸ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਹੀ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਕ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ: ਮੰਡਲੀ ਸਿੱਧੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਵੀਹ ਬਪਤਿਸਮੇ ਕਰ ਸਕਣਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕੁਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਚਨ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ (ਮੱਤੀ 13: 1-23) ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:6)।

‘‘ਕਾਬੂ ਰੱਖਣ’’ ਦੇ ਕੰਮ ਸਮੇਤ ਮੰਡਲੀ ਟੀਚਾ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੇਗੀ? ਚਾਰ ਚਰਣਾਂ ਵਿਚ ਇੱਥੇ ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੰਡਲੀ ਲਈ ਹੋਰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ, ਮੰਡਲੀ ਟੀਚਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੇ। ਉਹ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਵੀਹ ਗੱਲਾਂ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਮਦਦਗਾਰ ਟੀਚਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਗੇ:

1. ਨਿੱਜੀ ਕੰਮ ਤੇ ਬਾਰਾਂ ਸਰਮਨ ਦਿਓ।
2. ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਪਰਸਨਲ ਇਵੈਂਜਲਿਜ਼ਮ ਦੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਲਾਓ।
3. ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਬੰਦੇ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰੋ।

4. ਨਵੇਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਜਾਓ।
5. ਇਕ ਸੰਭਵ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਮਿਲੇ ਹਰ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਸਾਲ ਵਿਚ ਚਾਰ ਵਾਰ ਮਿਲੋ।
6. ਇਕ ਕੈਂਪ ਇਵੇਂ ਰੱਖੋ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੰਦਗੀ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇ ਸਕੀਏ।
7. ਕੈਂਪ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਬੇਹਤਰੀਨ ਢੰਗ ਦੀ ਇੰਜੀਲੀ ਸਭਾ ਨਾਲ ਕਰੋ।
8. ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਰ ਨਵੇਂ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲੋ।
9. ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਮਸੀਹੀ ਨਾਲ ਮਿਲੋ।

ਦੂਜਾ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਟੀਚਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਟੀਚਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਤੀਜਾ, ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ‘‘ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਟੀਚੇ ਹਾਸਿਲ ਕਰ ਲਏ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਕੁਝ ਜੋੜਿਆ ਹੈ?’’ ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ‘‘ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਕੰਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ,’’ ਉਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜੇ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਪੁੱਛਣ ਕਿ ‘‘ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ?’’ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਵੀ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ: ‘‘ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਟੀਚੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ?’’ ਜੇ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾਰ ਵਿਚ ਵਧਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੇ ਟੀਚੇ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ‘‘ਕੀ ਸਾਡੇ ਟੀਚੇ ਸਾਡੀ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਅਕਾਰ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਸਨ? ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਬਹੁਤੀ ਹੀ ਆਸ ਕਰ ਲਈ ਸੀ।’’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਸਲੀ ਟੀਚੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਚੌਥਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਟੀਚੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਸਾਲ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨਾਲ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਟੀਚੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਅਗਵਾਈ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਥੋਮਸ ਐਂਡਿਸਨ ਨੇ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਬਲਬ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਭਗ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਪੁਛਣ ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਨਾਕਾਮ ਹੋਣ ਦਾ ਅਫਸੋਸ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਇਕ ਕਮਯਾਬੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਟੀਚੇ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਣ ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼

ਨੂੰ ਅਸਫਲਤਾ ਮੰਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਰ ਢੰਗ ਪਤਾ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਟੀਚੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ

ਆਸ਼ਾਵਾਦ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਟੀਚੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ‘‘ਹੁਣ ਉਹ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਅਜਿਹਾ ਸਮਰਥ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਮੰਗਦੇ ਯਾ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਅੱਤ ਵਧੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਪੋਹੰਦੀ ਹੈ’’ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:20)। ਇੱਕੋ ਟੀਚੇ ਤੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖੀ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸਾਡੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੋਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾਂ ਵੱਧ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਸਾਰ

ਖੁਦਾ ਦੇ ਆਗੂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਪੱਕੇ, ਟੀਚਾ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਹਮਯਾਹ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪੱਕਾ ਆਦਮੀ ਸੀ: ਉਸ ਦਾ ਟੀਚਾ ਯਰੂਸਲਮ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ (ਨਹਮਯਾਹ 2:5, 17)। ਉਸ ਨੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ, ਮਦਦ ਮੰਗੀ, ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲਿਆ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਕੰਮ ਸੰਗਠਿਤ ਕੀਤਾ, ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਟੀਚਾ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤਾ (ਨਹਮਯਾਹ 4:6; 6:15)। ਪੌਲੁਸ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪੱਕਾ ਸੀ, ‘‘ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਜੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਹੱਥ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ ਪਰ ਐਨਾ ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਵੱਲ ਦੱਬੀ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ...’’ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:13, 14)। ਮਸੀਹ ਟੀਚੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਲਾਈ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਆਗੂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ‘‘ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੁਰਗੋਂ ਉੱਤਰਿਆ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਸਗੋਂ ਉਹ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਾਂ ਜਿਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 6:38); ਅਤੇ ‘‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ’’ (ਲੂਕਾ 19:10); ਅਤੇ ‘‘ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੀ ਟਹਿਲ ਕਰਾਉਣ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਥਾਂ ਨਿਸ਼ਤਾਰੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਭਰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਣ ਆਇਆ’’ (ਮੱਤੀ 20:28)। ਉਸ ਨੇ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਹਾਨ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੱਟੀ ਅਤੇ ਇਹ ਟੀਚਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਭਰੀ ਮੌਤ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਗੁਆਚਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਕੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ। ਉਸ ਨੇ ਮੌਤ ਤੇ ਫਤਹਿ ਪਾਈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਮਾਤ ਦਿੱਤੀ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:14), ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਟੀਚੇ ਦੇ ਪੱਕੇ ਇਰਾਦੇ ਕਰਕੇ ਹੋਇਆ। ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਅੱਜ ਵੀ ਟੀਚਾ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ, ਜਿਵੇਂ ‘‘ਇਰਾਦਾ’’ ਜਾਂ ‘‘ਮਕਸਦ’’ ਵੀ ਜੋੜੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਰਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਸਾਨ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੂਰੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਸ਼ਬਦ ‘‘ਟੀਚਾ’’ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ।